

for at skære dagsordenen ned, andet taler for at gennemføre mødet og ikke afslutte det, før den foreliggende dagsorden er færdigbehandlet.

Min beslutning er, at vi søger at gennemføre den dagsorden, der ligger på Tingets bord.

Der er en paragraf i Folketingets forretningsorden, der taler om de muligheder, formanden har, hvis forhandlingerne, som der står, »trækkes unødigt i langdrag.« Der er bare det problem ved den bestemmelse, at det er forfærdelig svært for formanden at afgøre den slags ting. Det afhænger også meget af, hvem der lytter, og hvor man er placeret i salen.

Forudsætningen for at kunne gennemføre dagsordenen til og med sidste punkt er selvfølgelig også, at medlemmerne er parat til at hjælpe mig ved at sikre, at forhandlingerne ikke på noget punkt trækkes i langdrag.

Imidlertid er vi under alle omstændigheder nødt til at holde en mindre pause. Det er der flere grunde til, også hensynet til husets medarbejdere, og derfor kommer den pause nu.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 18.30.

Mødet udsat kl. 18.00

Mødet genoptaget kl. 18.30

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Fortsættelse af tredje behandling af lovforslag nr. L 128:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Ansættelse til pasning af nærtstående med handicap m.v.).

Af socialministeren (Henriette Kjær).

(Fremsat 27/2 2002. Første behandling 15/3 2002. Betænkning 25/4 2002. Første del af anden behandling 2/5 2002. Tilføjelse til betænkningen 16/5 2002. Anden del af anden behandling 23/5 2002. Tillægsbetænkning 27/5 2002. Første del af tredje behandling 29/5 2002. Tilføjelse til tillægsbetænkning 29/5 2002).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Der var stillet 1 ændringsforslag i tilføjelsen til tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen og uden for tilføjelsen til tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Hans Andersen (V):

Da den konservative ordfører ikke kan være til stede, skal jeg sige følgende på vegne af De Konservative og Venstre:

Det er glædeligt med en bred opbakning om intentionen bag dette lovforslag, nemlig at sikre orlovsret til personer, der i en begrænset periode passer nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom i hjemmet. Lovforslaget er en opfølgning på et tidligere fremsat beslutningsforslag af De Konservative og Venstre.

Med lovforslaget sikres det endvidere, at man i orlovsperioden beholder sin tilknytning til arbejdsmarkedet og dermed bevarer de rettigheder, som er forbundet hermed, f.eks. dagpenge, feriepenge og pension.

Der har i høringsvarene fra diverse interesseorganisationer været et udpræget ønske om større fleksibilitet. Derfor støtter De Konservative og Venstre helhjertet socialministerens ændringsforslag, som dels sikrer arbejdstageren ret til at dele orloven op i to gange 3 måneder og dels sikrer, at denne ordning får en hurtigere ikrafttræden.

I modsætning til det nuværende ændringsforslag sikrede det oprindelige ændringsforslag ikke den reelle fleksibilitet for arbejdstageren, da det alene omtalte en mulighed for at aftale en ordning med to gange 3 måneder med kommunen. Det nuværende ændringsforslag sikrer derimod arbejdstageren denne mulighed på linje med den oprindelige ordning med op til 6 måneders orlov. Dette er De Konservative og Venstre meget tilfredse med, og derfor støtter vi ændringsforslaget og lovforslaget i sin helhed.

Formanden:

Jeg skal for en ordens skyld oplyse, at det fremgår af tilføjelsen til tillægsbetænkningen, at SF's medlem af udvalget ønsker at tage ændringsforslag nr. 1 i tillægsbetænkningen tilbage.

Ønsker nogen at optage dette forslag? (Op-*hold*). Da det ikke er tilfældet, er forslaget bortfaldet.

Pia Kristensen (DF):

Jeg tror ikke, jeg overdriver, når jeg siger, at det lovforslag om orlovsordning til pasning af nærtstående med sygdom og handicap har været gennem en meget, meget lang proces, og jeg må da også tilstå, at det var Dansk Folkeparti, der startede den proces, da vi fremsatte et lovændringsforslag, som skulle gøre loven mere fleksibel – forstået på den måde, at orloven på 6 måneder kunne opdeles i to gange 3 måneder.

Af flere grunde valgte vi at trække lovforslaget tilbage ved andenbehandlingen. Der var nemlig yderligere omkostninger forbundet med forslaget, og der var oplysninger, som vi ikke fik i første omgang. Som bekendt har Dansk Folkeparti i forbindelse med finanslovaftalen sagt nej til at støtte udgiftskrævende forslag i 2002, og vi er selvfølgelig loyale samarbejdspartnere.

Regeringen har nu fremsat Dansk Folkepartis oprindelige forslag, oven i købet med forbedringer. Det glæder os, at regeringen har kunnet se det fornuftige i, at orlovsordningen gøres mere fleksibel, og Dansk Folkeparti støtter selvfølgelig ændringsforslaget og lovforslaget som helhed. Det er nemlig et meget positivt forslag og et godt supplement til de øvrige muligheder, der er for at passe nærtstående. Selv om det har været længe undervejs, er vi selvfølgelig meget tilfredse med, at Dansk Folkepartis oprindelige forslag nu er årsagen til, at loven gøres mere fleksibel og træder i kraft allerede i indeværende år.

Hvis man skal efterrationalisere, kan man jo sige, at der er en mening med, at man behandler et lovforslag over tre omgange. I udvalgsarbejdet får man vendt alle sten, nye muligheder åbner sig, og som det er tilfældet her, kan lovforslaget blive bedre og bedre. Nu har endnu et godt socialt lovforslag set dagens lys, og jeg vil mene, at alle kan være tilfredse med det.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Det er jo en herlig situation at kunne stå her i Folketingssalen og erfare, at Dansk Folkeparti stemmer for sit eget ændringsforslag, for sidste gang var de jo i noget af et dilemma og stemte imod, så det er jo ret interessant.

Kl. 18.35

Jeg vil gerne sige, at vi støtter ændringsforslaget, og at vi gerne gør det. Jeg synes, det er rart, at Dansk Folkeparti har fået flyttet regeringen, så den alligevel har kunnet se, at den fleksibilitet er en god idé. Det var også derfor, vi stemte for

den i sidste omgang, og jeg synes, det er glædeligt at se, at Dansk Folkeparti – og det er jo ikke så tit, det sker – alligevel står fast ved det, de mener.

Jeg vil gerne rose ordføreren fra Dansk Folkeparti, fordi man trods alt nu vil stemme for et forslag fra sig selv, som man tidligere stemte imod. Det er jo sådan set glædeligt, og jeg håber, vi ser mere af den slags.

Villy Søvndal (SF):

Det er jo en stor dag i dag. Det er godt og vel 2 år siden, at SF fremsatte forslaget om orlov, og dengang var der betydelig modstand imod det. Jeg skal ikke nævne navne, for det kan være underligt her så lang tid efter, men det er jo klart, at man følger de børn, man selv har sat i verden, med speciel stor interesse, og derfor er det dejligt at se i dag, at det bliver til noget.

Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at det er en sag, der har vakt en del virak. Det kan man også se, hvis man læser dagsordenen. Der er mange betænkninger, der er mange tillægsbetænkninger, og hvorfor er der nu det? Jo, i virkeligheden drejer denne sag sig jo om den midlertidige prøveløsladelse af Dansk Folkeparti og de konsekvenser, den fik.

Jeg tror, det er første gang i det halve år efter valget, at vi har taget Dansk Folkeparti på fersk gerning i at støtte venstrefløjens arbejde for sociale forbedringer. Det er aldrig sket før, men da de gjorde det, blev de hevet til tæsk hos finansministeren. Det er klart, at som et humanistisk parti bryder vi i SF os ikke om det, når vi ser folk blive udsat for mishandling af den art, og derfor syntes vi, at det var vores opgave at redde Dansk Folkeparti ud af den knibe, der var forårsaget af, at Dansk Folkeparti ikke ville stemme for sit eget forslag.

Nu er det jo heller ikke særlig pynteligt for en regering at blive stemt ned af et flertal uden om sig, og derfor synes jeg sådan set, det var påhitomt af regeringen, at den var så klog selv at bringe sig i position. Det har regeringen gjort med sit ændringsforslag, og så trækker vi selvfølgelig vores eget ændringsforslag i håb om, at regeringen ikke trækker sit ændringsforslag. Men hvis regeringen gør det, optager vi det.

Jeg kan også forstå, at denne sag har gjort et meget stort indtryk på Dansk Folkepartis leder. I går talte hun i afslutningsdebatten om de helt nye muligheder og den frihed, Dansk Folkeparti nu havde. Jeg sad og tænkte på de gamle film, jeg har set, om folk, der har været fængslet et

helt liv. Her har jeg bemærket, at hver gang fanterne bare ser et glimt af frihed, gør det et voldsomt indtryk på dem, og det vækker håb om en ny fremtid. Jeg tror i virkeligheden, det var det billede, vi blev præsenteret for i går af Dansk Folkeparti.

Det eneste, jeg synes er spændende fra nu af, er, at jeg formoder, at dette her afføder en samtale mellem finansministeren og Dansk Folkepartis folketingsgruppe. Jeg tror, at temaet for samtalen vil være følgende: Dansk Folkeparti vil understrege, at det er nu ikke så nemt med alle de ting, vi har lovet, når vi slet ikke må udføre nogen af dem. Folk bebrejder os rundtomkring i landet: Hvorfor gør I ikke noget? Og vi kan kun svare: Vi er voldsomt klemte.

Det tror jeg Dansk Folkeparti vil indlede med at sige til finansministeren, og så tror jeg, finansministeren vil svare som følger: I må tænke fuldstændig frit i Dansk Folkeparti. I må sige alt, hvad I vil, i forsamlingshusene, I må skrive de artikler, I vil, i aviserne, og I må endda gå på tv med jeres standpunkter. Men det må aldrig nogen sinde få konsekvenser.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Først vil jeg sige til Socialdemokratiets ordfører, at jeg kom faktisk ind på, hvorfor vi fremsatte forslaget, og hvorfor vi trak det tilbage; det var økonomien, der lå til grund for det. Men ellers vil jeg sige mange tak for de pæne ord, og Dansk Folkeparti er da villig til at se på, om vi kan samarbejde om gode sociale forslag, også med Socialdemokratiet.

Så må jeg sige, at jeg ved snart ikke, hvad jeg skal sige til hr. Villy Søvndal, for jeg synes egentlig, det er rimelig latterligt. Det handler jo om, at rønnebærrene er blevet sure. SF tåler ikke, at Socialdemokratiet pludselig har indflydelse på, at vi kommer med nogle gode sociale forslag.

Kl. 18.40

Nu håber jeg ikke, at jeg overskrider grænsen for takt og tone her i Folketinget, men jeg må spørge hr. Villy Søvndal, om SF ikke burde tage navneforandring til f.eks. SM, hvis hr. Villy Søvndal ved, hvad det betyder. I de sidste par dage lange, lange debatter har Socialistisk Folkeparti været flittige brugere af ord som klø, smæk, røde kinder og svingen med den verbale pisk. Jeg synes ærlig talt, det er ved at være lidt trættende at høre på. Vi er voksne mennesker,

det er ikke nogen børnehave, vil jeg sige til hr. Villy Søvndal.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil da gerne takke for tilsagnet fra Dansk Folkeparti om, at de nu er voksne mennesker. Set med mine øjne må det jo betyde, at vi kan regne med, at Dansk Folkeparti i fremtiden står ved det, de mener, og også ved det, de siger.

I denne omgang har vi set som en positiv ting, at vi nu har fået regeringen til at acceptere det, Dansk Folkeparti har ment, men jeg vil godt spørge, som jeg også spurgte i mit sidste indlæg: Betyder det, at Dansk Folkeparti nu også i gerning – ikke kun i ord, men i gerning – vil stå ved det, man siger? Kan vi forvente fremover, at de ting, man siger, man går ind for, også er noget, man vil stemme for? Når man selv har fremsat et forslag, er det jo lidt af et paradoks, at man her i Folketingssalen stemmer imod sit eget forslag, men det er heldigvis ikke så tit, det sker.

Vil det sige, at Dansk Folkeparti nu vil have en socialpolitisk profil og siger: Det, vi har sagt tidligere, vil vi også stemme for? Det ville være ret interessant, og det ville være nytænkning.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil sige til Socialdemokratiets ordfører, at jeg synes faktisk, at Dansk Folkeparti her i det første halve år har haft indflydelse på ret så mange ting. Jeg kunne nævne hele listen af gode ting, vi har været med til at indføre: penge til hospitaler, penge til løft på ældreområdet, efterlevelsesspen- sion, ledsageordning, og jeg kunne blive ved. Og selvfølgelig vil Dansk Folkeparti fortsat arbejde for, at de svage, de ældre og de handicappede får bedre forhold.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsfor- slaget.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til for- handling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 105 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 105 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Fortsættelse af tredje behandling af lovforslag nr. L 124:

Forslag til lov om orlov til lønmodtagere, der passer nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 27/2 2002. Første behandling 15/3 2002. Betænkning 17/4 2002. Første del af anden behandling 2/5 2002. Anden del af anden behandling 23/5 2002. Ændringsforslag nr. 1 24/5 2002 til tredje behandlingen af Ole Sohn (SF). Første del af tredje behandling 29/5 2002. Tillægsbetænkning 29/5 2002).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden:

I tillægsbetænkningen er det meddelt, at hr. Ole Sohn ønsker at tage det af ham den 24. maj 2002 stillede ændringsforslag tilbage.

Ønsker nogen at optage dette forslag? (*Op-hold*). Da det ikke er tilfældet, er forslaget bortfaldet.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Tredje behandling af lovforslag nr. L 24: Forslag til lov om arbejdsskadesikring.

Af Karen Jespersen (S) og Margrethe Vestager (RV) m.fl.

(Fremsat 11/12 2001. Første behandling 10/1 2002. Betænkning 15/5 2002. Anden behandling 28/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kl. 18.45

Forhandling**Jan Petersen (S):**

Når vi nu skal stemme om dette lovforslag, og for så vidt også om det næste, vil et flertal bestående af regeringspartierne og Dansk Folkeparti stemme imod, og det er jo sådan set deres beslutning. Men det er ærgerligt, at et flertal i Folketinget ikke har villet realitetsbehandle lovforslaget, men i stedet er blevet enige om ikke at ville noget i denne folketingssamling.

Det, flertallet forkaster, er et nyt og bredere arbejdsskadebegreb. Det, man forkaster, er, at arbejdsskadebegreb, som tiden er løbet fra, bliver fjernet, og at der bliver indført et nyt arbejdsskadebegreb, der passer til de moderne tider, vi har. Flertallet forkaster også på det grundlag muligheden for, at langt flere mennesker, der bliver ramt af en arbejdsulykke, fremover kan få erstatning, og flertallet forkaster, at en anerkendelse af langt flere nedslidningsskader ikke skal ske, og at anerkendelse af er-